

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1966-1967.

8 FEBRUARI 1967.

Voorstel van wet tot wijziging van de wetten op de militaire pensioenen, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 11 augustus 1923.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
FINANCIËN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER **VAN BULCK**.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft met veel aandacht geluisterd naar de uiteenzetting van de indiener van het wetsvoorstel die vooral de nadruk legde op het verschil dat er in de huidige wetgeving bestaat, voor het bekomen van een weduwenpensioen, tussen :

1. een militair oorlogsinvalide 1914-1918 (artikel 13 van de wet van 13 mei 1929) ;

2. en een burgerlijk oorlogsinvalide 1914-1918 (artikel 3 koninklijk besluit n° 103 van 22 februari 1935).

Immers, een weduwe van een militair oorlogsinvalide 1914-1918 kan slechts aanspraak maken op het weduwenpensioen indien haar huwelijk vóór 31 december 1929 werd gesloten, terwijl voor de burgerlijke oorlogsinvaliden het huwelijk moest voltrokken zijn vóór 31 december 1934.

Het doel van dit voorstel van wet is dit verschil van 5 jaar weg te werken, door in beide gevallen de datum te brengen op 31 december 1934.

De Minister van Financiën vestigt de aandacht van de indiener van het voorstel op het feit dat de militaire

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Van Houtte, voorzitter; Adam, Ansiaux, Demarneffe, Eyskens, Franck, Harmegnies, Henckaerts, Hougardy, Lacroix, Lagae, Leemans, Ligot, Merchiers, Snyers d'Attenhoven, Van Cauwenberghe, Van den Storme, Van Laeys, Vermeylen, Vreven, Wiard en Van Bulck, verslaggever.

R. A 7114

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

118 (Zitting 1966-1967) : Voorstel van wet.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1966-1967.

8 FEVRIER 1967.

Proposition de loi modifiant les lois sur les pensions militaires, coordonnées par l'arrêté royal du 11 août 1923.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. **VAN BULCK**.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a écouté avec beaucoup d'attention l'exposé fait par l'auteur de la présente proposition de loi. Celui-ci a particulièrement mis l'accent sur la différence qui existe dans la législation actuelle entre les conditions d'octroi d'une rente viagère :

1. aux veuves d'invalides militaires de la guerre 1914-1918 (art. 13 de la loi du 13 mai 1929) ;

2. aux veuves d'invalides civils de la guerre 1914-1918 (art. 3 de l'arrêté royal n° 103 du 22 février 1935).

En effet, le droit à la pension n'est ouvert aux veuves d'invalides militaires de la guerre 1914-1918 que si le mariage a été contracté avant le 31 décembre 1929, alors que pour les veuves d'invalides civils de la guerre 1914-1918, le délai ultime pour contracter mariage est le 31 décembre 1934.

La présente proposition de loi tend à mettre fin à cette différence de cinq ans en adoptant, dans les deux cas, la date du 31 décembre 1934.

Le Ministre des Finances attire l'attention de l'auteur de la proposition sur le fait que les pensions

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Van Houtte, président; Adam, Ansiaux, Demarneffe, Eyskens, Franck, Harmegnies, Henckaerts, Hougardy, Lacroix, Lagae, Leemans, Ligot, Merchiers, Snyers d'Attenhoven, Van Cauwenberghe, Van den Storme, Van Laeys, Vermeylen, Vreven, Wiard et Van Bulck, rapporteur.

R. A 7114

Voir :

Document du Sénat :

118 (Session de 1966-1967) : Proposition de loi.

oorlogspensioenen enerzijds, en de burgerlijke oorlogspensioenen anderzijds, het voorwerp uitmaken van twee verschillende regimes, en dat elke wijziging aan de principes die aan de basis liggen van het ene of het andere van deze regimes de verplichting zal medebrengen eveneens andere wettelijke beschikkingen te wijzigen en inzonderheid het regime van de oorlogspensioenen 1940-1945.

Het is mogelijk dat de budgettaire incidentie van deze maatregel miniem uitvalt, doch zij is nochtans zeer moeilijk te berekenen.

Wanneer men zich steunt op de statistieken gepubliceerd in 1952 door het Nationaal Instituut voor de Statistiek betreffende de huwelijken, stelt men vast dat voor wat de mannen aangaat tussen de 25 en 35 jaar oud in 1920, wat de gemiddelde ouderdom blijkt te zijn die moet weerhouden worden voor de oudstrijders 1914-1918, vertegenwoordigt het aantal huwelijken aangegaan in de loop der jaren 1930-1935, 9 t.h. van het aantal huwelijken aangegaan van 1920 tot 1930.

Zich steunend op dezelfde verhouding van het aantal pensioenen toegekend aan weduwen gehuwd na het schadelijk feit, en uitbetaald aan de weduwen van oorlogsinvaliden die een huwelijk hebben aangegaan tussen het einde der vijandelijkheden en 1 januari 1930, dan zou de verwezenlijking van het wetsvoorstel 737 nieuwe pensioenen met zich mede brengen, nl. :

- 122 volledige pensioenen van 25.252 frank;
- 180 verminderde pensioenen van 24.832 frank;
- 435 verminderde pensioenen van 22.188 frank.

Deze nieuwe pensioenen zouden een jaarlijkse uitgave met zich mede brengen voor het jaar 1966 van 20.000.000 frank hierbij rekening houdend met de indexverhoging van 7,5 t.h.

Het merendeel der leden die aan de discussie hebben deelgenomen, hebben zich niet ongunstig uitgelaten nopens de opheffing van de zichtbare discriminatie tussen de voordeelhebbers der twee regimes uit hoofde van hun huwelijksdatum, maar zij vrezen dat een zulkdanige maatregel andere gevolgen met zich zou kunnen meeslepen, die zeer ernstig kunnen zijn. Men trekt vooral de aandacht op gedegedeporteerde burgerlijke invalide kinderen uit de oorlog 1914-1918, welke niet in de mogelijkheid verkeerden in het huwelijk te treden vóór 31 december 1929, hetgeen niet het geval was voor de militaire invaliden die over deze mogelijkheid wel beschikten.

Sommige leden stelden voor de bespreking van het voorstel te verdagen tot de bespreking van het wetsontwerp van de regering waarbij 100 miljoen frank onder de oorlogsslachtoffers zal verdeeld worden.

Daar de indiener zijn zienswijze staande houdt wordt het voorstel ter stemming gelegd en verworpen met 8 tegen 2 stemmen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. VAN BULCK.

De Voorzitter,
J. VAN HOUTTE.

militaires de la guerre, d'une part, et les pensions civiles de la guerre, d'autre part, font l'objet de deux régimes différents, et que toute modification aux principes qui sont à la base de l'un ou l'autre de ces régimes entraînera l'obligation de modifier également d'autres dispositions légales et notamment le régime des pensions de la guerre 1940-1945.

Il se peut que l'incidence budgétaire de cette mesure soit minime, mais il est très difficile de la calculer.

Si l'on se réfère aux statistiques sur les mariages publiées en 1952 par l'Institut national de la Statistique, on constate qu'en ce qui concerne les hommes âgés de 25 à 35 ans en 1920, ce qui paraît être la moyenne d'âge à retenir pour les anciens combattants de 1914-1918, le nombre de mariages contractés au cours des années 1930 à 1935 représente 9 % du nombre des mariages contractés de 1920 à 1930.

En se basant sur la même proportion du nombre des pensions de veuve mariée après le fait dommageable, servies aux veuves d'invalides de guerre qui ont contracté mariage entre la fin des hostilités et le 1er janvier 1930, la réalisation de la proposition de loi donnerait lieu à l'octroi de 737 nouvelles pensions, soit :

- 122 pensions complètes de 25.252 francs;
- 180 pensions réduites de 24.832 francs;
- 435 pensions réduites de 22.188 francs.

Ces nouvelles pensions nécessiteraient une dépense annuelle se montant pour l'exercice 1966 à 20.000.000 de francs, compte tenu d'une majoration de 7,5 p.c. due à l'index.

La plupart des membres qui ont pris part à la discussion, ne se sont pas montrés hostiles à la suppression de cette discrimination manifeste entre les bénéficiaires des deux régimes à raison de la date de leur mariage, mais les intervenants craignent qu'une telle mesure n'entraîne d'autres conséquences, qui peuvent être graves. L'attention est attirée en particulier sur le cas des enfants déportés pendant la guerre 1914-1918 et invalides civils, qui se trouvaient dans l'impossibilité de se marier avant le 31 décembre 1929, contrairement aux invalides militaires, qui avaient, eux, cette possibilité.

Certains commissaires ont proposé de remettre la discussion de la présente proposition jusqu'au moment où sera discuté le projet de loi du Gouvernement portant répartition d'un montant de 100 millions de francs entre les victimes de la guerre.

Comme l'auteur de la proposition maintient son point de vue, la proposition est mise aux voix et rejetée par 8 voix contre 2.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. VAN BULCK.

Le Président,
J. VAN HOUTTE.